

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

20.06.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Ustalenie prawa do odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących zakupy przed rejestracją. Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT do sprzedaży lokali, interpretacja indywidualna DKIS z 4 stycznia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.646.2021.1.MPE 3

Korzystanie ze zwolnienia dywidendowego w latach wcześniejszych, również po wejściu w życie ustawy wprowadzającej do ustawy CIT przepisy o spółce holdingowej nie niweczy prawa pomiotu do uznania za spółkę holdingową w latach kolejnych i zastosowania preferencyjnego opodatkowania przewidzianego przez przepisy rozdziału 5b ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 14 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.163.2022.2.IZ 4

Ustalenie prawa do odliczenia podatku naliczonego z faktur dokumentujących zakupy przed rejestracją. Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT do sprzedaży lokali, interpretacja indywidualna DKIS z 4 stycznia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.646.2021.1.MPE

Wnioskodawca rozpoczął działalność gospodarczą w styczniu 2020 r. i korzystał ze zwolnienia podmiotowego z VAT. Od 1 lipca 2021 r. stał się natomiast zarejestrowanym podatnikiem VAT czynnym. W niniejszej sprawie lokale zostały nabyte przez wnioskodawcę przed złożeniem przez niego zgłoszenia VAT-R, w którym zrezygnował z ww. zwolnienia (faktury dokumentujące wpłacone zaliczki na poczet zakupu lokali wnioskodawca otrzymał w lutym i marcu 2021 r.).

Wnioskodawca nabył lokale z zamiarem ich wykorzystywania wyłącznie na potrzeby działalności gospodarczej i faktycznie będą służyły one wyłącznie działalności opodatkowanej VAT, więc - jeśli nie wystąpiły okoliczności wymienione w art. 88 ustawy VAT - wnioskodawcy przysługuje prawo do odliczenia pełnej kwoty podatku naliczonego z faktur dokumentujących zaliczki na nabycie lokali na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT (bez względu na okoliczność, iż wówczas nie był zarejestrowany jako czynny podatnik VAT). Tym samym stanowisko wnioskodawcy, zgodnie z którym odliczenie podatku wynikającego z faktur potwierdzających dokonane przedpłaty wnioskodawca powinien uwzględnić w rozliczeniu za lipiec 2021 r. jako korektę podatku naliczonego od pozostałych nabyć zgodnie z art. 91 ustawy VAT, jest nieprawidłowe. Z uwagi na fakt, że wnioskodawcy od samego początku było wykorzystywanie zakupionych lokali w działalności opodatkowanej VAT, nie można uznać, że wnioskodawca dokonał zmiany przeznaczenia wykorzystywania zakupionych lokali, a tym samym w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 91 ust. 7d ustawy VAT.

Skoro wnioskodawca posiada status zarejestrowanego podatnika VAT czynnego od dnia 1 lipca 2021 r., jednakże nie wywiązał się z obowiązku rejestracji w terminie wskazanym w art. 96 ust. 5 ustawy VAT, zachowując się jednakże jak czynny podatnik VAT (składając za okres od lutego do czerwca 2021 r. stosowne deklaracje i ewidencje VAT oraz odprowadzając podatek należny), to w celu zachowania prawa do odliczenia podatku powinien złożyć aktualizację zgłoszenia VAT-R wskazując, że jest podatnikiem rezygnującym ze zwolnienia,

o którym mowa w art. 113 ust. 1 lub 9 ustawy VAT oraz wskazać faktyczny okres rozliczeniowy, za który złożył pierwszą deklarację, tj. luty 2021 r.

W analizowanym przypadku doszło do pierwszego zasiedlenia lokali, gdyż wnioskodawca wykorzystywał je w swojej działalności gospodarczej, tj. przeprowadzał prace remontowe celem sprzedaży lokali. Ich sprzedaż ma nastąpić w okresie krótszym niż 2 lata od pierwszego zasiedlenia i tym samym nie będzie korzystała ze zwolnienia na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT. Warunki zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10a ustawy VAT także nie są spełnione, gdyż wnioskodawcy przysługuje prawo do odliczenia podatku VAT od wydatków poniesionych w związku z nabyciem opisanych lokali (m.in. z tego powodu dostawa nie będzie także korzystać ze zwolnienia określonego w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT). Tym samym, sprzedaż opisanych we wniosku lokali będzie podlegała opodatkowaniu VAT z zastosowaniem właściwej stawki VAT.

Komentarz eksperta

W komentowanej interpretacji indywidualnej Dyrektor KIS rozstrzygał dwie kwestie. Po pierwsze, organ podatkowy potwierdził – w ślad za dotychczasową praktyką – że warunkiem nabycia prawa do odliczenia VAT naliczonego nie jest posiadanie statusu zarejestrowanego czynnego podatnika VAT w momencie dokonywania zakupu/otrzymania faktury zakupowej. W praktyce oznacza to, że nie ma przeszkód, aby podatnicy odliczali VAT od zakupów związanych z działalnością gospodarczą poczynionych jeszcze przed rejestracją na VAT (przed rezygnacją ze zwolnienia podmiotowego), o ile nabywane przez nich towary i usługi służą wykonywaniu czynności opodatkowanych (a także spełnione zostały tzw. ogólne przesłanki odliczenia VAT naliczonego i jednocześnie nie występują przesłanki negatywne wymienione w art. 88 ustawy VAT). Niemniej, do realizacji tego prawa konieczne jest posiadanie przez podatnika statusu zarejestrowanego VAT podatnika czynnego. Zasadnie więc w komentowanej interpretacji organ podatkowy wskazał, że w celu skorzystania z możliwości odliczenia VAT, w takim przypadku konieczne jest usunięcie przesłanki negatywnej, jaką jest brak rejestracji jako czynny podatnik VAT. Po dopełnieniu tej formalności,

podatnik może odliczyć podatek naliczony z faktur otrzymanych w okresie, w którym zarejestrowanym czynnym podatnikiem jeszcze nie był.

Po drugie, organ wykluczył możliwość objęcia planowanej przez podatnika dostawy lokali zwolnieniem z VAT. O ile brak możliwości zastosowania dla analizowanej dostawy zwolnienia z art. 43 ust. 1 ust. 10 ustawy VAT jest bezsporny z uwagi na fakt, że sprzedaż ma mieć miejsce w ciągu 2 lat od pierwszego zasiedlenia, o tyle nieoczywiste mogło wydawać się pozbawienie sprzedającego możliwości zastosowania także zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 10a ustawy VAT. Skoro jednak warunkiem objęcia dostawy ww. zwolnieniem jest m.in. brak po stronie podatnika prawa do odliczenia podatku naliczonego w stosunku do obiektu będącego przedmiotem dostawy, a - jak wskazano wcześniej - wnioskodawcy prawo to przysługiwało (było jednak „zawieszane” do momentu złożenia VAT-R aktualizującego jego status z podatnika zwolnionego na czynnego), to uznać należy, że warunki z art. 43 ust. 1 pkt 10a (jak również z pkt. 2 ww. przepisu) nie były spełnione, więc sprzedaż lokali powinna zostać opodatkowana według właściwej stawki VAT.

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

Korzystanie ze zwolnienia dywidendowego w latach wcześniejszych, również po wejściu w życie ustawy wprowadzającej do ustawy CIT przepisy o spółce holdingowej nie niweczy prawa pomiotu do uznania za spółkę holdingową w latach kolejnych i zastosowania preferencyjnego opodatkowania przewidzianego przez przepisy rozdziału 5b ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 14 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.163.2022.2.IZ

Spółka od września 2020 r. jest jedynym akcjonariuszem spółki zależnej S. Spółka zależna S. jest aktualnie jedynym udziałowcem duńskiej spółki. S nie wypłacała swoim akcjonariuszom dywidendy za rok 2020 oraz

2021. Planowane jest wyzbycie się udziałów w spółce duńskiej i doprowadzenie do struktury, w której S nie będzie posiadała udziałów w spółkach zależnych (restrukturyzacja).

W 2022 r. oraz w latach kolejnych planowana jest wypłata dywidendy przez S. Na moment wypłaty dywidendy S będzie spółką zależną Spółki, a od momentu nabycia udziałów w S przez Spółkę upłynie 12 miesięcy. Czynność restrukturyzacyjna (sprzedaż udziałów) zostanie dokonana w 2022 r., a dywidenda zostanie wypłacona po przeprowadzeniu tej transakcji.

Spółka m.in. zadała pytanie czy w momencie wypłaty dywidendy w 2022 r. oraz w latach kolejnych będzie uprawniona do skorzystania w stosunku do wypłacanej dywidendy z dobrodziejstwa opodatkowania w ramach reżimu spółki holdingowej.

DKIS uznał stanowisko Spółki w części za prawidłowe, a w części za nieprawidłowe.

Organ podatkowy wskazał, że jednym z warunków skorzystania ze zwolnienia w ramach spółki holdingowej jest spełnianie przesłanki posiadania co najmniej 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki zależnej nieprzerwanie przez okres co najmniej 1 roku. Organ wyjaśnił, że w przedmiotowej sprawie warunek ten w 2022 r. nie będzie spełniony, tym samym spółka zależna S. wypłacająca dywidendę w 2022 r. nie będzie posiadała statusu spółki zależnej w rozumieniu art. 24m pkt 3 ustawy CIT. W ocenie DKIS, warunek posiadania udziałów w spółce zależnej przez okres co najmniej 1 roku należy liczyć od momentu w którym S. stanie się spółką zależną, a więc od momentu sprzedaży udziałów w spółce duńskiej.

DKIS wyjaśnił również, że korzystanie ze zwolnień z art. 20 ust. 3 lub 22 ust. 4 ustawy CIT, w latach wcześniejszych nie wpływa na możliwość stosowania zwolnień w ramach reżimu spółki holdingowej.

Komentarz eksperta

W 2022 r. weszły w życie przepisy wprowadzające do ustawy CIT preferencyjne opodatkowanie spółek holdingowych. W ramach tego reżimu opodatkowania

ustawodawca przewidział zwolnienie z 95% CIT kwoty dywidend otrzymanych przez spółkę holdingową od spółek zależnych oraz pełne zwolnienie z CIT zysków ze zbycia udziałów/akcji w spółkach zależnych. Podstawowym warunkiem skorzystania z powyższych preferencji jest posiadanie przez spółkę holdingową co najmniej 10% udziałów lub akcji w spółce zależnej przez minimum 1 rok. Warto podkreślić, iż reżim holdingowy znajduje zastosowanie jedynie do tzw. struktur jednopoziomowych o stosunkowo prostej strukturze powiązań właścicielskich, bowiem stosownie do art. 24m pkt 3 lit. b i c ustawy CIT spółka zależna (w rozumieniu przepisów o spółce holdingowej) nie może m.in. posiadać więcej niż 5% udziałów (akcji) w kapitale innej spółki.

Ustawodawca przy konstruowaniu omawianych przepisów nie przewidział szczególnych regulacji przejściowych w szczególności w zakresie wzajemnych relacji przepisów o zwolnieniu dywidendowym wynikającym z dyrektywy *parent-subsidiary* do przepisów o spółce holdingowej (w definicji spółki holdingowej wskazano, że jednym z warunków kreujących jej status jest niekorzystanie ze zwolnień podatkowych, o których mowa w art. 20 ust. 3 i art. 22 ust. 4 ustawy CIT), w tym czy stosowanie zwolnienia dywidendowego w latach wcześniejszych dezaktualizuje prawo podatnika do stosowania przepisów o spółce holdingowej. Brak przepisów intertemporalnych w tym zakresie wygenerowało wiele wątpliwości wśród podatników.

DKIS uznał przy tym, że pomimo zbycia udziałów przez spółkę zależną S. w spółce duńskiej, nie spełnia ona w 2022 r. definicji spółki zależnej w rozumieniu art. 24m pkt 3 ustawy CIT (innymi słowy, spółka ta jest spółką zależną na gruncie prawa handlowego oraz na potrzeby pozostałych przepisów podatkowych, ale nie na gruncie przepisów o spółce holdingowej) i z tego względu nie będzie uprawniona do

skorzystania ze zwolnienia w ramach przepisów rozdziału 5b ustawy CIT, a jedynie ze zwolnienia dywidendowego.

Co istotne, w omawianej interpretacji indywidualnej DKIS potwierdził, że nawet jeżeli spółka zastosuje zwolnienie z art. 20 ust. 3 ustawy CIT w roku 2022 (tj. po wejściu w życie przepisów o spółce holdingowej) to w latach kolejnych będzie uprawniona do stosowania reżimu opodatkowania w ramach spółki holdingowej. Warto przypomnieć, że podobne stanowisko (ale jedynie w odniesieniu do okresu sprzed nowelizacji) zostało zaprezentowane już wcześniej m.in. w interpretacji indywidualnej DKIS z 12 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.162.2022.1.IZ.

Wprowadzenie preferencji dla spółek holdingowych do polskiego systemu podatkowego należy ocenić pozytywnie, tym niemniej odnotować trzeba liczne mankamenty nowych regulacji jak choćby brak uwzględnienia w definicji spółki holdingowej innych podatników CIT poza spółką akcyjną i spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, brak możliwości korzystania z reżimu przez struktury wielopoziomowe czy restrykcyjne warunki weryfikacji rzeczywistej działalności gospodarczej. Problematyczny jest również brak doprecyzowania wzajemnych relacji między zwolnieniem dywidendowym, a przepisami o spółce holdingowej. Niemniej, stanowisko organu interpretacyjnego zaprezentowane w przedmiotowej interpretacji indywidualnej jest racjonalne i uzasadnione, a przede wszystkim zgodne z dyrektywami wykładni językowej, można mieć nadzieję, że będzie powszechnie przyjmowane przez organy podatkowe.

BARTOSZ PODSKALNY
KONSULTANT PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Przepis art. 25 ust. 1 ustawy PIT (w brzmieniu obowiązującym w 2012 r.) nie może stanowić samoistnej podstawy dla organów podatkowych do przekwalifikowania umowy zawartej przez podatnika na inną umowę , wyrok NSA z 9 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2508/19	7
Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT , wyrok NSA z 9 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 357/21	7
Przesłanki uznania oddziału przedsiębiorstwa za ZCP w rozumieniu art. 4a pkt 4 ustawy CIT , wyrok NSA z 8 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2537/19	7
W wyniku konfuzji obejmującej wierzytelność wekslową w części odsetkowej nie dochodzi do spłaty odsetek od pożyczki w rozumieniu art. 12 ust. 4g ustawy CIT , wyrok NSA z 7 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2548/19	7
Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT sprzedaży wierzytelności z tytułu umów leasingu na rzecz podmiotu trzeciego (SPV) , wyrok WSA we Wrocławiu z 8 czerwca 2022 r., sygn. I SA/WR 905/21	8
Skutki podatkowe w CIT korekty kosztów uzyskania przychodów będącej wynikiem korekty ceny , wyrok WSA w Poznaniu z 10 czerwca 2022 r., sygn. I SA/PO 1080/21	8

Przepis art. 25 ust. 1 ustawy PIT (w brzmieniu obowiązującym w 2012 r.) nie może stanowić samoistnej podstawy dla organów podatkowych do przekwalifikowania umowy zawartej przez podatnika na inną umowę, wyrok NSA z 9 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2508/19

Zgodzić należy się ze stanowiskiem podatnika, że organ dokonał błędnej wykładni art. 25 ust. 1 ustawy PIT (w brzmieniu obowiązującym w 2012 r.) przyjmując, że przepis ten może stanowić samoistną podstawę dla organów podatkowych do przekwalifikowania umowy darowizny na umowę sprzedaży udziałów, w sytuacji gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu w brzmieniu obowiązującym 2012 roku, mając na uwadze brzmienie art. 217 Konstytucji RP oraz art. 2a Ordynacji podatkowej, w żaden sposób nie upoważnia do tego wniosku.

Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, wyrok NSA z 9 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 357/21

Wykładnia językowa art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT prowadzi do jednoznacznych rezultatów. Zwolnieniem może być objęty dochód z działalności określonej w decyzji o wsparciu. Działalność ta jest określona w tej decyzji w sposób przedmiotowy przez wskazanie odpowiednich kodów PKWiU. W ust. 4 art. 17 ustawy CIT ustawodawca ogranicza również to zwolnienie do działalności prowadzonej na określonym terenie i decyzja o wsparciu wskazuje konkretne działki geodezyjne, na których prowadzona ma być ta działalność korzystająca ze wsparcia.

Organ bezpodstawnie zatem sięga do przepisów ustawy o wspieraniu nowych inwestycji. Gdyby ustawodawca rzeczywiście chciał ograniczyć zakres zwolnienia tylko do części dochodu uzyskanego z tej nowej inwestycji, to takie zastrzeżenie znalazłoby się w treści art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT. Jeżeli spółka spełniła zatem wszystkie wymagania określone w decyzji o wsparciu i wymogi wynikające z przepisów ustawy o wspieraniu nowych inwestycji, to jej cały dochód z działalności wskazanej zakresowo w tej decyzji o wsparciu i prowadzonej na te-

renie wskazanym w tej decyzji będzie zwolniony z podatku dochodowego od osób prawnych.

Przesłanki uznania oddziału przedsiębiorstwa za ZCP w rozumieniu art. 4a pkt 4 ustawy CIT, wyrok NSA z 8 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2537/19

Samo wyodrębnienie struktury majątkowej na podstawie uchwał zarządu i powołania oddziału spółki, który został zarejestrowany w KRS nie oznacza, że określona masa majątkowa składająca się z zespołu składników materialnych i niematerialnych oraz zobowiązań została już wyodrębniona organizacyjnie w strukturze przedsiębiorstwa i została utworzona ZCP.

W przedmiotowej sprawie można uznać, że zostały spełnione przez spółkę wymogi formalne, które nie sankcjonowały jednak utworzenia nowej samodzielnej struktury. Nie można przyjąć, że samo zapisanie w dokumentach, że spółka utworzyła ZCP było wystarczające do przyjęcia, że taka struktura faktycznie została utworzona. W szczególności w sprawie nie wykazano, że oddział mógł działać jako samodzielne przedsiębiorstwo realizujące zadania, którymi zajmowała się spółka, pomimo że oddział ten miał być utworzony dla realizacji właśnie tych specjalnych celów.

W wyniku konfuzji obejmującej wierzytelność wekslową w części odsetkowej nie dochodzi do spłaty odsetek od pożyczki w rozumieniu art. 12 ust. 4g ustawy CIT, wyrok NSA z 7 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2548/19

Nie można uznać, że wygaśnięcie wierzytelności odsetkowej w związku z konfuzją obejmującą wierzytelność wekslową w części odsetkowej stanowi szczególny rodzaj jej spłaty. Wspomniane wygaśnięcie – w następstwie połączenia praw i obowiązków w rękach jednej osoby – nie stanowi zaspokojenia wierzyciela (nie generuje żadnego przyrostu majątku) i jako takie nie stanowi spłaty. W świetle art. 12 ust. 4 pkt 3a lit. a w zw. z art. 12 ust. 4g ustawy CIT przyjmując należy, iż intencją ustawodawcy było uznanie, iż w opisanej sytuacji nie powstaje przychód po stronie spółki.

Skutki podatkowe na gruncie ustawy CIT sprzedaży wierzytelności z tytułu umów leasingu na rzecz podmiotu trzeciego (SPV), wyrok WSA we Wrocławiu z 8 czerwca 2022 r., sygn. I SA/WR 905/21

W przypadku zbycia wierzytelności leasingowych w sytuacji, w której przedmiot leasingu pozostaje własnością finansującego, prawopodatkowa sytuacja finansującego się nie zmienia. Zatem to finansujący ma obowiązek opodatkować opłaty z tytułu umowy leasingu, mimo iż nie stanowią już one dla niego przy-sporzenia majątkowego.

Po odkupie wierzytelności przez spółkę (finansującego) od SPV, spółka będzie uprawniona do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wartości wierzytelności odpisanych jako nieściągalne, które uprzednio zostały zarchiwane jako przychody należne i których nieściągalność została udokumentowana w sposób wymagany przepisami ustawy CIT, jak również odpisów aktualizujących wartość wierzytelności od tej części, która będzie zaliczona do przychodów należnych spółki, a ich nieściągalność zostanie uprawdopodobniona zgodnie z przepisami ustawy CIT.

Opłaty z art. 17k ust. 1 ustawy CIT stają się przychodem finansującego w dniu wymagalności zapłaty. Dlatego też spółka ma obowiązek rozpoznać je jako przychód należny na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy CIT, a tym samym spełnia warunek wynikający z art. 18f ustawy CIT zaliczenia wierzytelności do przychodów należnych i w konsekwencji po ich odkupie uprawniona jest do skorzystania z ulgi na złe długi.

Skutki podatkowe w CIT korekty kosztów uzyskania przychodów będącej wynikiem korekty ceny, wyrok WSA w Poznaniu z 10 czerwca 2022 r., sygn. I SA/PO 1080/21

Korekta cen transferowych ma na celu doprowadzenie rozliczeń pomiędzy podmiotami powiązаныmi do poziomu zapewniającego spełnienie zasady ceny rynkowej. Korekta taka dokonywana jest wówczas, gdy pierwotne rozliczenia nie dawały rynkowego wyniku.

Istotą korekty cen transferowych jest zatem wyrównanie oczekiwanego poziomu rentowności zaburzonego w skutek wystąpienia trudnych do przewidzenia okoliczności. Zakres pojęcia korekty cen transferowych jest ograniczony do tych przypadków, w których korekta przychodu lub kosztu wynika z dążenia podatnika do doprowadzenia rentowności do poziomu rynkowego, a nie z innych okoliczności, które mogą mieć wpływ na cenę transakcyjną. Korektę cen transferowych dokonuje się zatem w przypadku, gdy wskutek pewnych zdarzeń wymagane jest „urynkowanie” transakcji. Dlatego też, słusznie przyjmuje spółka, że korekta kosztów będąca wynikiem korekty ceny, nie stanowi korekty cen transferowych do których zastosowanie znajdzie art. 11e ustawy CIT.

Korekta cen z tytułu dostawy płodów rolnych ma znaczenie w kontraktach długoterminowych, gdzie strony w umowie umawiają się, że przyjmują pewne stałe ceny, ale dopiero po dokonaniu dostawy, po przerobieniu tych płodów (i ocenie ich jakości), dochodzi do korekty cen. Spółka słusznie argumentowała, że wprowadzenie w umowach takiego mechanizmu korekty cen, które ma zapobiegać ewentualnym stratom, także związane jest z zabezpieczeniem źródła przychodów. Podatnik ma prawo wprowadzać pewne mechanizmy, które mają zmniejszać prawdopodobieństwo poniesienia straty, a podejmowanie czynności zmierzających do uniknięcia straty jest działaniem polegającym także na zachowaniu źródła przychodu. W związku z tym nie ma wątpliwości, że art. 15 ust. 1 ustawy CIT ma w sprawie zastosowanie.

W konsekwencji dokonywane przez spółkę korekty cen nie będą objęte zakresem regulacji art. 15 ust. 4k pkt 2 ustawy CIT, zaś spółka będzie miała prawo do dokonywania bieżących korekt rozliczeń poprzez odpowiednio zwiększenie lub zmniejszenie kosztów uzyskania przychodów poniesionych w okresie rozliczeniowym, w którym została otrzymana faktura korygująca, na podstawie art. 15 ust. 4i i 4j ustawy CIT. Spółka będzie zatem uprawniona do uwzględniania korekt cen w bieżących okresach rozliczeniowych.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Obniżenie podstawy opodatkowania i dokonania korekty (zmniejszenia) VAT należnego w przypadku zwrotu towaru bez posiadania oryginału paragonu fiskalnego, interpretacja indywidualna DKIS z 2 czerwca 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.161.2022.2.KP	10
Kwestia opodatkowania PCC prostej spółki akcyjnej w kontekście zasady stand still, interpretacja indywidualna DKIS z 6 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-2.4014.71.2022.3.PB	10
Kara umowna w postaci opłaty dodatkowej za brak biletu parkomatowego nie podlega opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna DKIS z 31 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.279.2022.1.ABU	10
Określenie miejsca świadczenia usługi udostępnienia serwerów. Kwestia rozpoznania importu usług, interpretacja indywidualna DKIS z 1 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIP3-3.4012.105.2022.2.PK	11
Prawo gminy do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia dwóch nowych autobusów elektrycznych, które będą przedmiotem dzierżawy, interpretacja indywidualna DKIS z 6 czerwca 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.210.2022.2.APR	11
Transfer środków na prowadzonych przez bank rachunkach spółki skutkujący ich bilansowaniem jest neutralny podatkowo na gruncie ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 6 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.139.2022.3.DP	11

Obniżenie podstawy opodatkowania i dokonania korekty (zmniejszenia) VAT należnego w przypadku zwrotu towaru bez posiadania oryginału paragonu fiskalnego, interpretacja indywidualna DKIS z 2 czerwca 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.161.2022.2.KP

Prowadzona przez spółkę ewidencja dokonanych przez klientów zwrotów musi zawierać wszystkie elementy wskazane w § 3 ust. 3 Rozporządzenia MF z 29 kwietnia 2019 r. w sprawie kas rejestrujących. Zgromadzenie przez spółkę dokumentów stanowiących dowód przeciwny do dowodu, jakim jest zapis z kasy rejestrującej, przy uwzględnieniu wyjątkowego charakteru zdarzeń, może stanowić podstawę do skorygowania obrotu i kwot podatku należnego. Dowodzenie zwrotu towaru, będącego podstawą dokonania korekty, na podstawie innych dokumentów aniżeli oryginał paragonu fiskalnego, nie stoi w sprzeczności z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa podatkowego. W tym przypadku, ciężar dowodu znajduje się po stronie podatnika, który w prowadzonej przez siebie dokumentacji powinien posiadać dowody potwierdzające stan rzeczywisty i w sposób niebudzący wątpliwości wykazać fakt zwrotu towaru.

Analiza powyższego wskazuje, zatem że spółce w związku ze zwrotami towarów, przysługuje uprawnienie do korekty sprzedaży i podatku należnego w przypadku braku paragonu, pod warunkiem, że zdarzenia te zostały udokumentowane wiarygodnymi dowodami. Zdarzenia powodujące korektę obrotu i podatku należnego powinny być ujmowane w odrębnej specjalnie w tym celu prowadzonej ewidencji.

Z uwagi na obowiązujące w spółce procedury zwrotu towaru i posiadane dokumenty, w szczególności pokwitowanie zwrotu będące jednocześnie protokołem zwrotu podpisane przez klienta oraz oświadczenie klienta, że towar będący przedmiotem zwrotu został zakupiony w sklepie spółki, a paragon fiskalny został zagubiony stanowią wiarygodne dowody potwierdzające fakt zwrotu towaru w sytuacji braku oryginału paragonu fiskalnego. W związku z tym spółka jest uprawniona do dokonania korekty, tj. pomniejszenia obrotu oraz podatku należnego, na podstawie ww. dowodów, bez konieczności posiadania przez klienta paragonu.

Podsumowując, fakt przyjęcia zwrotu towaru od klienta, który nie posiada dowodu dokumentującego zakup tego towaru (paragonu),

automatycznie nie niweczy prawa spółki do obniżenia podstawy opodatkowania i dokonania korekty (zmniejszenia) VAT należnego.

Kwestia opodatkowania PCC prostej spółki akcyjnej w kontekście zasady stand still, interpretacja indywidualna DKIS z 6 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-2.4014.71.2022.3.PB

Analiza przepisów Dyrektywy Kapitałowej (2008/7/WE) oraz przepisów ustawy PCC, w szczególności w kontekście wynikającej z dyrektywy zasady stand still, prowadzi do wniosku, że skoro w dniu 1 stycznia 2006 r. prosta spółka akcyjna nie była unormowana w polskim porządku prawnym i tym samym umowa tej spółki nie była w tej dacie opodatkowana PCC, to w konsekwencji nie może być ona nim objęta.

Wynikający z zasady stand still zakaz dotyczy nie tylko braku możliwości opodatkowania nowego typu spółki, ale także zmiany zasad opodatkowania obowiązujących w dniu 1 stycznia 2006 r. – w tym objęcia podatkiem nowego typu kapitału w spółce kapitałowej. Reasumując, zmiana umowy prostej spółki akcyjnej związana z podwyższeniem kapitału akcyjnego spółki poprzez wniesienie do spółki komercjalizowanej własności intelektualnej, nie będzie podlegała opodatkowaniu PCC, ponieważ prosta spółka akcyjna nie jest objęta regulacją ustawy PCC.

Kara umowna w postaci opłaty dodatkowej za brak biletu parkomatowego nie podlega opodatkowaniu VAT, interpretacja indywidualna DKIS z 31 maja 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.279.2022.1.ABU

Kara umowna w postaci opłaty dodatkowej za brak biletu parkomatowego nie stanowi wynagrodzenia za świadczenie usług lub dostawę towarów, lecz swoistego rodzaju odškodowanie, rekompensatę, karę umowną określoną zgodnie z regulaminem korzystania z parkingu. Tym samym nie będzie spełniona przesłanka istnienia związku pomiędzy zapłatą przez korzystającego z parkingu określonej kwoty pieniężnej a otrzymaniem świadczenia wzajemnego, co jest warunkiem koniecznym do uznania, że zapłata tej kwoty będzie podlegać opodatkowaniu VAT.

Zatem, przedmiotowa kara umowna w postaci opłaty dodatkowej za brak biletu parkomatowego za wjazd na parking nie będzie stanowiła wynagrodzenia za dostawę towaru bądź świadczenie usług, o których mowa w art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy VAT i w konsekwencji nie będzie podlegała opodatkowaniu VAT.

Określenie miejsca świadczenia usługi udostępnienia serwerów. Kwestia rozpoznanie importu usług, interpretacja indywidualna DKIS z 1 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIP3-3.4012.105.2022.2.PK

Spółka świadczy usługę polegającą na najmie/udostępnieniu mocy obliczeniowych na rzecz podmiotu ze Stanów Zjednoczonych, który przy wykorzystaniu serwerów spółki świadczy usługi na rzecz ostatecznych klientów - którzy nie są spółce znani. Kontrahent spółki nie jest zarejestrowany na VAT w Polsce ani nie ma stałego miejsca prowadzenia działalności w Polsce. Należy zatem stwierdzić, że spółka świadczy usługi na rzecz podatnika w rozumieniu art. 28a pkt 1 ustawy VAT, a charakter świadczonych usług nie wskazuje, aby do sprawy miały zastosowanie inne przepisy niż ogólne w zakresie określenia miejsca świadczenia usług. W konsekwencji należy uznać, że miejscem świadczonych przez spółkę usług, jest kraj, w którym znajduje się siedziba działalności gospodarczej kontrahenta. Co za tym idzie usługi te nie podlegają opodatkowaniu VAT w Polsce.

System zarządzający serwerami (w tym serwerami spółki) jest własnością kontrahenta zarejestrowanego w Kalifornii w Stanach Zjednoczonych (dalej: V.), który udostępnia go dla swoich klientów. Serwery zostały skonfigurowane przez spółkę według procedury i na oprogramowaniu udostępnionym przez V. na potrzeby systemu. Konfiguracja narzucona przez V. uniemożliwia spółce swobodny/dozwolony dostęp a tym samym weryfikację sposobu wykorzystania serwerów. Spółka ma jedynie wiedzę w jakim zakresie i po jakich stawkach realizowany jest najem/udostępnianie „mocy obliczeniowej”, ale nie zna szczegółów (w tym nie wie która karta, partycja czy procesor [lub ich część] jest wykorzystywana). System jest udostępniony, żeby V. mógł świadczyć usługi wynajmu mocy na rzecz ostatecznego nabywcy mocy obliczeniowej. Spółka pozostawia w gotowości w systemie on-line V. serwery do wynajmu za określoną stawkę godzinową, którą ustala spółka. Za zgłoszenie i utrzymanie gotowości najmu spółka nie otrzymuje żadnego wynagrodzenia i nie jest zobligowana do ponoszenia kosztów tego podłączenia serwerów do systemu V. Rozliczenie dokonywane jest wyłączenie po potwierdzeniu przez klienta w systemie V. zapotrzebowania na dany serwer. Osoby/podmioty wynajmujące serwery otrzymują do nich dostęp poprzez system V. i mogą wykonywać dowolną pracę/wykorzystywać serwery według własnego uznania. Wynagrodzenie spółki należne jest wyłącznie za czas wynajmu serwera (licząc za każdą godzinę x stawka w USD). W przypadku braku wynajmu spółka nie

jest zobowiązana do jakichkolwiek płatności na rzecz V.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że brak jest świadczenia na rzecz spółki w formie udostępnienia jej systemu. System służy V. jako narzędzie do prowadzenia działalności w opisanym modelu. To V. jest beneficjentem działania systemu, za pomocą którego może korzystać z mocy obliczeniowych spółki i udostępniać je swoim klientom. Dlatego też należy uznać, że spółka z tytułu udostępnienia jej systemu nie nabywa (importuje) usługi.

Prawo gminy do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia dwóch nowych autobusów elektrycznych, które będą przedmiotem dzierżawy, interpretacja indywidualna DKIS z 6 czerwca 2022 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.210.2022.2.APR

Gmina złożyła wniosek o dofinansowanie w formie dotacji 69% i pożyczki 31% w ramach Programu Priorytetowego nr 6.3 Zeroemisyjny transport. Gmina planuje kupić dwa nowe autobusy elektryczne. Przedmiotowe autobusy zostaną przekazane do eksploatacji na podstawie umowy dzierżawy spółce gminnej.

Wobec powyższego gmina będzie prowadziła opodatkowaną VAT działalność polegającą na dzierżawie przedmiotowych dwóch autobusów elektrycznych. W tej sytuacji, warunki, o których mowa w art. 86 ust. 1 ustawy VAT będą spełnione. W konsekwencji gmina będzie miała prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o pełną kwotę podatku naliczonego w związku z zakupem dwóch nowych autobusów elektrycznych.

Transfer środków na prowadzonych przez bank rachunkach spółki skutkujący ich bilansowaniem jest neutralny podatkowo na gruncie ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 6 czerwca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.139.2022.3.DP

Na gruncie ustawy CIT transfer środków na prowadzonych przez bank rachunkach spółki skutkujący ich bilansowaniem jest neutralny podatkowo dla spółki (tj. nie będzie skutkowało powstaniem po stronie spółki ani przychodu ani kosztu podatkowego), a przychody i koszty będą powstawały jedynie w odniesieniu do rozliczeń z tytułu odsetek związanych z ww. transferem (przychody - w przypadku, gdy spółka otrzymuje odsetki - z chwilą ich otrzymania/kapitalizacji, a koszty w przypadku, gdy spółka dokonuje płatności odsetek - z chwilą ich zapłaty/kapitalizacji).

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANNA PACZUSKA
tel. +48 505 455 593
anna.paczuska@ptpodatki.pl

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl